

Dr. Horváth Andor
1913-1972

A magyar malakologia művelőinek egy szerény, munkás tagját vesztettük el személyében. A Szegedi József Attila Tudományegyetem docense volt, a biológiai tudományok kandidátusa. Egész életét tudományának szentelte. Oktatott, kutatott s a háború után egyetlen volt a malakologusok között, aki utánpótlást is nevelt. Nemcsak egy szűk érdeklődési területen, hiszen tanítványai közül tudatosan irányított egyeseket a recens hazai, fosszilis, vagy éppen a tengeri puhatestűek megismerése felé. Hatan vallhatják magukat tanítványának. Tanítványai önzetlen, mindig segíteni kész és tudó mestert láthatnak benne, akinek tanácsai, vagy bölcs derűvel átszótt feddésai mindig segítő ösztönzést nyújtottak.

Tanítványain kívül is többen voltak akik az ő ösztönzésére kezdtek el a puhatestűekkel foglalkozni, mint Gebhardt Antal aki e tárgykörből a biológiai tudományok doktora is lett.

Saját kutatásait és oktatási tevékenységét is áthatotta az ökológiai szemlélet, akár a pleisztocén, akár recens fajokkal foglalkozott. Ezért is hárulhatott rá az a feladat, hogy Wagner János Daudebardia fajokról írt monográfiáját Wagner halála után befejezze.

Kutatási tevékenységének legeredményesebb területe a hazai pleisztocén puhatestűinek szintézise volt. Kutatási eredményeit e területen a madridi, mexikói, varsói Geológiai Kongresszus ismertette.

Tanítómesterével, Rotarides Mihállyal szemben felismerte, hogy kevés nagymélységű furásból, egymásra települt jó megtartású rétegek esetén szintezni lehet a pleisztocént a puhatestűek ritmikus változásai alapján. A puhatestű fauna pleisztocénben ritmikus változását összhangba hozta a Milankovics-

Bacsák-féle matematikai elméleti számításokkal. Rétegtani elemzéseivel finomította a Milankovics-Bacsák-féle pleisztocén klimabeosztást.

A recens fauna kutatásában de különösen a puhatestűek kutatásában jelentős érdeme volt, hogy elsők közt ismerte fel a rendszeres Tisza- és Alföld-kutatás fontosságát. A Tiszafolyó puhatestű faunájának alapvetését ő készítette el 1943-ban. Hegyvidékeink közül a Börzsönyben és a Bükk-hegységben gyűjtött sokat. Gyűjteményében az egész ország területéről található gyűjtési anyagok.

Széleskörű szakmai ismereteire jellemző, hogy Wagner János mellett s halála után ő értett legjobban Magyarországon a tengeri puhatestűekhez. Különösen jól ismerte az Adria és a Fekete-tenger puhatestűit. A tengeri puhatestűekről publikációs jelentek meg.

Tapasztalatait a gyakorlat számára is kamatoztatta. Szakmai utmutatásai alapján az Unio tumidus kagyló felhasználásával indult meg a háború után, a soroksári Duna-ág mellett az első hazai gyöngyháztermékeket előállító Üzem. Rendezte és feldolgozta a szegedi Móra Ferenc Múzeum tengeri puhatestű gyűjteményét és elvégezte ezt a munkát a spliti Tengerbiológiai állomáson is.

Intézeti munkája mellett az Acta Biol. Szegediensisnek és a Tisza folyóiratnak volt haláláig társszerkesztője. Állatrendszertani és malakológiai tárgykörben alkalmanként részt vett a MTA Minősítő Bizottságának munkájában. Szakmai munkáját külföldön is megbecsülték. Hazánkból egyedüli tagja volt az Európai Malakológiai Társaságnak.

Gyűjteményét a Szegedi József Attila Tudományegyetem Állattani Intézete, magángyűjteményét a Nemzeti Múzeum Állattára őrzi.

Dr. Bába Károly
Szeged